

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Martia, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarchie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refuză. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

† Dr. D. P. Barcianu

Sibiu, 18 Februarie n.

Cadrele negre, din jurul numelui ce face trista podobă a numărului de azi al ziarului nostru, vestesc trecerea din viață a unuia dintră cei mai aleși membri ai neamului românesc, vestesc mărtașea prea timpurie a distinsului fost profesor seminarial și în urmă referent școlar al consistoriului arhidieceșan *Dr. Daniil Popovici Barcianu*.

Luni seara, la orele 8, după un morb scurt, dar greu, de toți iubitul *Dr. Barcianu* și-a încheiat cursul vieții pământești, petrecut în zelosă și rodnică activitate pe terenul bisericesc și școlar, și întrerupt așa de brusc prin nemilosa cósă a morții...

Stăm sub dureroasă impresiune ce ni-o cauză *tragedia* distinsei familii *Dr. Barcianu*. Nu e nici anul, de când referentul *Dr. Barcianu*, reîntors din o călătorie întreprinsă pentru a inspecta școlile noastre confesionale, în loc de soția iubită a aflat a casă un catafalc în jurul căruia copilașii sei deveniți orfani plângeau pe mama lor bună, și iată! nepetransul destin al vieții omenesii făcând orfani și de tata lor, pe acești mici copilași, cari cu drept cuvânt pot striga ca odinioară prorocul *Ieremia*: „... unde este durere mare, ca durerea — noastră!”

Alătura cu noi vor regreta trecerea din viață a lui *Dr. D. Barcianu* toți câți l-au avut profesor, toți câți s-au îndulcit de învățăturile lui înțelepte, rostite nu numai de la catedră în timpul cât fusese mândria seminarului nostru, dar și la conferențele învățătoresce, de însemnătate deosebită tocmai prin faptul că erau conduse de *Dr. Barcianu*, și răspândite prin valoroasele sale scrieri didactice, apreciate elogios din partea tuturor bărbatilor de școlă; toți câți venind în contact cu el au avut prilej să-i cunoască bunătatea inimii, firmitatea de caracter și afabilitatea; ear' cugetând la cei șese orfani mititei, vor regreta mărtașea lui *Dr. Barcianu* toți acei cari știu ce va să însemne să rămâi orfan de tata și mamă în frageda etate, când mai mult ai lipsă de scutul și iubirea părintească.

Dr. Daniil Popovici-Barcianu a fost model de profesor, model de soț și tată de familie, model de — caracter. Persoana sa, și *vestea sa*, e cu mult mai bine cunoscută publicului românesc, de cât se fie trebuință să i-le facem cunoscute noi, din prilejul acesta trist și dureros. Implinim deci numai pioasa datorință de cronicari schițându-i biografia în următoarele:

S'a născut în 1847 în Reșinari, ca fiu al fostului profesor seminarial și în urmă paroch în Reșinari *Sava Popovici-Barcianu*, autor de bun dicționar român-german și de mai multe scrieri didactice. După absolvarea studiilor gimnasiale, în Sibiu, la întrevinerea fericitului metropolit Șaguna tinărul *Barcianu* în 1869 a fost trimis din partea ministrului de culte și instrucțiune publică în Germania, ca

să studieze organizarea școlilor populare, ear' în 1870—1874 a făcut studii de pedagogie și științele naturale la universitățile din Viena, Bonn și Lipsa. În 1876 a fost numit profesor la seminarul teologic-pedagogic arhidieceșan, unde a funcționat până la finea anului școlar 1900—1901. Sinodul arhidieceșan din 1901 alegându-l referent școlar, *Dr. Barcianu* în 16 Iunie st. v. 1901 cu ocaziunea încheierii festive a anului școlar și-a luat adio de la catedra profesorală. Despre ceea-ce a fost *Dr. Barcianu* pentru catedra profesorală lăsam să constate cuvintele prin cari directorul seminarial, *P. C. Sa* dl protosincol *Dr. Eusebiu R. Roșca* în ziua amintită mai sus, în numele corpului profesoral își lua adio de la el.

„Doi dintră cei mai distinși membri se desfac de corpul profesoral — zicea directorul *Dr. Roșca*. — Unul e dl *Dr. Daniil P. Barcianu*, care 25 ani cu abnegațiune și zel și-a pus în serviciul institutului cunoștințele sale eminente, devenind în acest timp podoba și mândria institutului. Chiămat de încrederea Inaltpreasânției Sale și de votul sinodului arhidieceșan, dsa trece la o altă carieră, unde i-se deschide un mai larg teren pentru a lucra în interesul culturii poporului român, sigur că tot cu aceeași abnegațiune, tot cu același zel și cu rezultate tot așa de strălucite. Autoritatea noastră supremă bisericească: Inaltpreasânțitul arhiepiscop și consistoriul, apreciind bunele servicii prestate până acum, a ținut să constate și să accentueze într'un act special satisfacția și mulțămirea sa față cu colegul nostru și înțeleptul povățuitoriu al dte, iubiți eievi, care cu ziua de azi încetă de a mai face parte din corpul profesoral al institutului nostru.”

În primii ani de existență a școlii civile de fete a „Asociațiunii” a fost și director al acelei școle și mai mulți ani secretariu II al Asociațiunii, ear' ca fost membru în comitetul partidului național, în *procesul Memorandului* a fost osândit și el la închisore, făcându-și osânda în închisore de stat de la Văcz.

Dintră scrierile sale amintim: „Untersuchungen über die Blüthenentwicklung elung der Onagraceen”. Hermannstadt 1874. „Elemente de istoria naturală”. Sibiu 1881—1883, 2 cursuri. „Lucrul de mână în școlile de băieți și în institutul pedagogic”. Sibiu, 1885. „Istoria naturală în școlile populare”. Sibiu, 1890—1891. În 1886 și 1888 a editat și prelucrat opurile tatălui său „Vocabulariu rom-nemțesc”, „Wörterbuch der rom. und deutschen Sprache”, ear' în 1896 „Gramatica limbii germane”.

Demne de amintit sunt și scrierile publicate în „Fóia ilustrată” (1891) și „Fóia pedagogică” (1897), cea dintâiu redactată de el singur, ear' césta din urmă redactată în companie cu mai mulți colegi ai sei de la seminarul „Andreian”. Asemenea și remarcabilul discurs festiv rostit la serbarea iubilului de 25 ani de la mărtașea metropolitului Șaguna, discurs publicat și în broșură.

Iată o icónă palidă despre ceea-ce școlă și biserica și neamul nostru ro-

mănesc perde în referentul școlar *Dr. Daniil Popovici-Barcianu*, a cărui trecere la cele eterne, familia lui o anunță prin următoarele:

Subscriși cu inimă înfrântă de durere anunță tuturor rudeniilor și cunoscuților, că prea iubitul tată, frate și cumnat

Dr. Daniil P. Barcianu

asesor consistorial, fost profesor sem., president al Reun. învățătorilor din districtul Sibiului, vicepres. al Reun. române de agricultură din comit. Sibiului, deputat congresual și sinodal, etc. etc.

după grele suferințe a adormit în Domnul, provăcut cu sfințele taine, Luni, la 3/16 Februarie a. c., 8 ore seara, în etate de 55 ani.

Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor transporta spre odihnă vecinică Mercuri, la 5/18 Februarie, 11 ore a. m. — de la casa mortuară, strada Cismădiei Nr. 7, Curtea II a — în biserica din suburbiul Iosefin — unde se va îndeplinii serviciul ceremonial funebral — la care tristă festivitate invităm pe toate rudeniile, amicii și cunoscuții.

Înmormântarea va urma în cripta familiară din Reșinari în aceeași zi.

Fie-i țărina ușoră și memoria binecuvântată!

Sibiu, 4/17 Februarie, 1903.

Sorin, Radu, Andreiu, Achil
ca fii.

Lavinia și Silvia
ca fiice.

Constanța P. Barcianu
ca soră.

Din incidentul trecerii la cele eterne a acestui valoros membru al seu, consistoriul nostru arhidieceșan a ținut eri, Marți, ședința plenară sub presidenția I. P. S. Sale domnului arhiepiscop și metropolit *Ioan*, și a luat următoarele hotăriri: Și-a exprimat prin scularea membrilor prezenți regretatele și durerea pentru pierderea neșpus de mare; a trimis delegațiune la casa mortului pentru a exprima întristatei familii condolențele consistoriului; a decis, ca în numele consistoriului să fie depusă cunună pe sicriul decedatului și la actul de înmormântare consistoriul să participe în corpore.

Tristul și pentru noi durerosul eveniment i-l vestesc poporațiunii din Sibiu steaguri negre, arborate pe casa consistoriului, unde și avea decedatul biroul, pe seminarul Andreian, și pe casa meseriașilor.

„Tribuna” din loc, anunțând tristul cas, scrie următoarele:

„*Dr. Daniil P. Barcianu*, unul dintră puținii apostoli ai școlii și culturii noastre, nu mai este întră cei vii. S'a stins zelosul și învățatul profesor, care o viață întrăgă de pe catedră a răspândit lumină, ear' în viața bisericească, ca membru în diferitele corporațiuni și în viața publică a dezvoltat o activitate bogată. Ca membru în comitetul partidului național român, deși debil de constituție, a suferit cu o resignațiune durerea temniței din Vaț. Școlă, biserici și națiunea prin pierderea valorosului ei în încercă o grea lovitură...”

Ear' „*Gazeta Transilvaniei*” constată, că:

„în *Dr. D. P. Barcianu* românimea de dincoace de Carpați perde un bărbat distins pe cariera învățământului, un scriitor didactic

valoros și un Român de inimă.... Dedică cu totul chiamării sale de dascăl, *Dr. D. P. Barcianu* a trăit o viață laborioasă, iubit și apreciat de toți câți l-au cunoscut.... El lasă în urmă-i adânci regretate, pretutindeni, dar' mai ales în mijlocul celor ce l-au cunoscut ca pe bărbatul pururea gata a aduce sacrificii morale pe altariul înaintării în cultură a neamului seu”....

Fie-i memoria binecuvântată în veci!

Alegerea de la Arad.

Dăm astăzi în întregime discursul rostit de Preacuv. Sa domnul protosincol *Ioan I. Papp*, noul episcop al Aradului, după publicarea rezultatului votării și proclamarea sa de ales arhieru pentru văduvita diecesă aradană. E următorul:

Preacuvioșe Dle mandatar, Venerabil Sinod!

Acest vot al Veneratului Sinod, pe basa căruia Ven. presidiu mă declară ales episcop pentru scaunul vacantei noastre episcopii, mi-a mișcat sufletul și mi-a electrisat întrăgă mea ființă în așa măsură, în cât pentru moment nu îmi află cuvinte destul de potrivite pentru a da expresiune fidelă simțului meu de gratitudine și mulțămitei mele profunde pentru acesta înaltă distincțiune.

Am crescut și trăesc în credința propagată de sfânta noastră maică biserică, că în lume toate se întemplă cu voia celui prea înalt, și alegerea mea astăzi nu numai pe mine dar' trebuie să întărească și pe alții tot mai mult în această credință a bisericii lui *Christos*; de aceea nainte de toate cătră *Tine* părinte ceresc îmi ridic ochii minții și ai sufletului, și Te rog cu umilință: primește mulțămirea mea ferbinte pentru-că prin duhul Tău cel sfânt ai inspirat alegătorilor voința Ta preasfântă, ca la îndeplinirea scaunului episcopesc vacant să-și întorcă privirea asupra mea; cu umilința robului mă închin atotputerniciei Tale cu rugarea mea evlavioasă: „*Vie împărăția Ta, fie voia Ta*”.

Mulțamesc în rëndul al doilea Veneratului Sinod pentru încrederea pusă în mine. Și acestei mulțămiri dau expresiune sinceră nu numai pentru-că prin această alegere mi-s'au recunoscut serviciile prestate sfintei noastre biserici în toate funcțiunile ocupate din încrederea reprezentanței clerului și poporului credincios din eparchie, dar' mi-s'a dat totodată și cea mai mare răsplată la care pôte aspira un funcționar bisericesc, și această împrejurare are să servescă de cel mai bun stimul pentru toți aceia cari chiamați sunt acum și chiamați vor fi după timp a se dedica cu abnegațiune serviciilor mai înalte bisericești.

Când însă dau expresiune profunde mele mulțămiri pentru acest vot de deosebită încredere, totodată chiamat mă simt a declara: că primesc cu totă rezoluțiunea alegerea și mă supun cu totă resignațiunea votului Veneratului Sinod, făcând într'una acea promisiune solemnă, că dacă această alegere va întâmpina aprobarea din partea Preasfințitului Sinod episcopesc și din partea Preafințitului Tron al Maj. Sale Prea-grațiosului nostru monarch, datorința mea va fi să conduc biserica în

spiritul evangheliei lui Christos și al păcii și al dragostei creștine.

Nu voi perde din vedere raportul ce există și trebuie să existe între biserică și stat, și astfel stăruind-vou, ca clerul și poporul credincios din această eparhie, pururea credincios Tronului și Dinastiei, să rămână și în viitor neclătit în această credință tradițională și în supunerea sa omagială; stăruind-vou, ca aceste două elemente constitutive ale bisericii să fie cu respect către legile Țerei și către guvernul răspunzător al Majestății Sale preagrațiosului nostru împărat și rege apostolic; stăruind-vou a cultiva în aceste două elemente simțul de iubire și alipire către iubita noastră patrie comună, nu altcum simțul de dragoste și buna înțelegere către conaționali și confesionali noștri, cum și către celelalte confesii, cu cari chiamăți suntem a promova ordinea morală și viața pacinică în biserică și stat.

În fine mă adresez Preacuvioșiei Tale, dle mandatar-president, și mulțămindu-ți pentru conducerea înțeleptă și demnă de chiamarea unui mandatar metropolitan, Te rog a fi interpretul fidel al sentimentului meu de reverință și devoțiune fiescă față de Înaltpreasfințitul Archiepiscop și Metropolitan al nostru.

Acesta fiind răspunsul meu la votul Veneratului Sinod, rog pe toți dnii deputați și pe fie-care în deosebi, să fie interpret fidel mulțămitei mele către clerul și poporul din a cărui încredințare vi-ați validat acest drept electoral și să-mi păstrați și pe viitor această stimă și încredere.

† Dr. D. P. Barcianu.

Însoțit de înțregă inteligența română din Sibiu și de numeroase deputații de preot, învățători și popor din comunele din jurul Sibiului, în frunte cu consistoriul arhidieceșan condus de Înaltpreasfințitul metropolitan, referentul școlar Dr. Daniil P. Barcianu a fost petrecut azi la orele 11 a. m. spre lăcașul de veci. Stimat și iubit în viață, de toți câți l-au cunoscut, publicul român a dat imediată dovadă de această stimă și iubire și prin participarea la actul înmormântării, în număr așa mare cum rar s'a mai vădit la înmormântări în Sibiu.

Începutul convoiului sosise deja la biserică din suburbiul Josefîn, când sfârșitul abia ajunsese la capătul promenașii din fața palatului Habermann. În frunte, cu stindard negru, erau elevii seminarului teologic-pedagogic, cu profesorii, apoi elevii clasei VIII. a gimnasiului de stat din loc, asemenea cu stindard negru, cu directorul și doi profesori (în semn de colegialitate față cu colegul lor Sorin, fiul mai mare al răposatului), apoi purtătorii praporilor și corul seminarial, după care urmau preoții slugitori: protopresbiterii Ioan Papiu, Mateiu Voilean, Ioan Ghibu și arhidiaconul Dr. Miron Cristea. După acestia urma carul mortuar acoperit de cununi, apoi membrii familiei, membrii consistoriului arhidieceșan, profesorii de la școala civilă de fete, membrii inteligenței din Sibiu și numeroșele deputații, după cari urmau damele și trăsuri. În ordinea aceasta și în doșele cântări ale corului a înaintat conductul până la biserică din suburbiul Josefîn, unde s'a oficiat ceremonialul funerar, care a durat până la 1¼ de ore după prânz. La 1¼ carul mortuar cu rămășițele pământești ale răposatului, însoțit de numeroșele trăsuri cu public a plecat spre Reșinari.

Dintră cununile depuse pe cosciug amintim următoarele:

1. Consistoriul arhidieceșan — Aseozorului Dr. Daniil P. Barcianu (cunună mare de lauri și rose albe, cu funde negre).
2. Corpul profesoral seminarial — Ilustrului fost coleg (fundă albă).
3. Școala civilă de fete a Asociațiunii — Primului seu director (f. negră).
4. Reșinarieni recunoscători — Celui mai distins fiu al comunei (f. galbină).
5. Comșa și familia — Tovarășului nedespărțit (f. rosa).
6. Reuniunea agricolă rom. din comitatul Sibiului — Vrednicului vicepresident (f. albastră).
7. Societatea de lectură „Andrei Șoguna” — Iubitului și neuitatului fost president (f. albastră).
8. Junimea română din Sibiu — Vrednicului bărbat al națiunii (fundă tricolor).

În cursul ceremonialului funerar, deosebi în cursul pătunțtorei predice roșite de aseozor Nicolae Ivan, nu era ochiu, care să nu lăcrămeze; suspinele micilor orfani mișcau chiar și cea mai împetrită inimă. După dl Ivan a vorbit, în numele corpului profesoral seminarial prof. V. Stan.

Săvârșitu-s'a deci și ultimul act din viața pământească a lui Dr. D. P. Barcianu. Însoțitu-l'am până la marginea mormântului, spre a ne lua adio de la cel-ce așa mare gol lasă în șirurile noastre, cum prea elocuent erată dl N. Ivan în magistrala-i predică, pe carea o publicăm în următoarele:

Domne, Domne, nu cu mânia
Ta ne certa pe noi, și nici cu
iuțimea Ta să ne muștri, că să-
gețile Tale s'au înfipt în sufletele
noștre. Ps. David 37.

Esc. Vostră, I. F. S. Stăpâne! Jalnici ascultători!

Spitit'am scripturile și zdrobit de durere până în adâncul sufletului, n'am aflat modru să dăm expresiune durerii noastre nemărginite, de cât exclamând cu prorocul David „Domne, Domne, nu cu mânia Ta ne certa pe noi”.

E sfâșietore priveștița ce se petrece sub ochii noștri, e grozav să vezi cum trece unul câte unul la cele vecinice din cei mai aleși fii ai neamului nostru — și ce gol și pustiu lasă în urma lor!

Avem puțini bărbați devotați cu tot sufletul lor intereselor publice, și înțre acești puțini, loc nedisputabil și de frunte a ocupat colegul și prietinel nostru Dr. Barcianu.

Inzestrat cu cunoștințe bogate și temeinice, dăruit cu o creștere alésă, — bărbat cu caracter firm și calități eminente, era chiamat să deie vieții noastre culturale o direcție sănătoasă și să tragă brazde afunde în ogorul național înțelenit.

Și în mijlocul lucrării sale, la etatea cea mai frumoasă a vieții sale, iată că vine săgéta cea omoritoare și 'l culcă la pământ. Clopotele bisericilor sună a jale — pôte mai jalnic ca nici-odată.

Școalele noastre românești au arborat stindardul negru, învățătorii stau îngândurați și încremențiți, buzele lor au amuțit pe catedră, la vestea îngrozitoare ce li-a sosit.

Ear' noi, colegii sei și prietini, azi nici nu ne putem da seama de imensa pagubă ce ni-o causează depărtarea lui atât de timpurie din mijlocul nostru.

Coroana durerii, de ce să o ascundem, s'a sălășluit însă în inimile și sufletele a lor 6 ființe nevinovate, a lor 6 prunci dragălași și curăței, cari cu inimi cernite și cu lacrimi în ochi încunjură scriul iubitului lor tată, a acelor cari de azi în colo nu mai au nici tată — și durere, de 8 luni de zile nici mamă. — Se pôte închipui un mai mare desastru ca și acesta? — Cine se va puté găsi, care pe un moment să fie în stare să verse balsam vindecătoriu pe inimile lor atât de greu rănite?

Cine de cât Tu domne al puterilor, care tôte le poți îndrepta spre bine.

Tatăl vostru, să știți dragii mei, nu vă lasă averi și comori, după cari n'a umblat, vă lasă însă drept moștenire un nume mai curat ca aurul și nepătat, vă lasă faptele sale săvârșite în viața publică, vă lasă sute de preoți și învățători crescuți de el — și înzestrați prin el de la catedră cu cunoștințe frumoșe, cari i-a ridicat la poziții alese și morale și materiale.

Ști-vor aceia — sau numai o parte din ei, să se desbrace un moment de egoismul propriu, — și copiii rămași de Dr. Barcianu — nu veți fi copiii ai nimănui, ci veți fi copiii ai unui erou din povești, ai unui mucenic din anii primi ai creștinismului și durerea voastră se va alina și veți avé mângăierea, să culegeți și gustați din fructele sémănite de iubitul vostru tată.

Dar' să nu vă încredeți în boeri în fiii omenilor, ci tóta încrederea să vi-o puneți numai în Dzeu — care certă și mângăie, înalță și smerește — că să se vadă atotputernicia lui.

Doctorul Daniil Popoviciu Barcianu a vădit lumina zilei la Reșinari în Octombrie 1847 și a fost fiul învățatului paroch și protopop onorar Sava P. Barcianu, decorat cu crucea de aur pentru merite preoțești și literare.

Parochul Sava Popoviciu, bărbat cu mare trecere, a dat fiilor sei o creștere cât se pôte de alésă, și confratele nostru Dr. Barcianu a terminat cu succes eminent studiile la gimnasiul evangelic din Sibiu, ear' după aceea cursurile teologice la seminarul nostru arhidieceșan. În anul 1869 — primul an după absolvarea studiilor teologice — s'a aplicat ca învățătoriu și director la școala capitală din Reșinari. În primul an de funcțiune a escelat prin străduințele sale și prin talentul seu pedagogic și a atras asupra sa atențiunea Marelui Andreiu. În anul viitoriu deja a fost trimis la universitatea din Viena ca stipendist al Consistoriului arhidieceșan.

Patru ani a petrecut la universitatea din Viena, Bonn și Lipsca, culegând ca albina de pe flori miere și suc dătător de viață pentru poporul nostru și pentru școalele noastre, în al căror serviciu și-a pus mai târziu tóta ființa sa.

La 1874 s'a rentors a casă ca Doctor în științele filosofice. Marele seu protector trecuse la cele vecinice, și neaflând momentan aplicare în serviciul bisericii a fost numit secretariu al II-lea la Asociațiune, post, care l'a ocupat 2 ani, până ce s'a deschis la 1876 o catedră la seminarul nostru arhidieceșan.

În postul de secretariu II a lucrat împreună cu fericitul George Barițiu, pe atunci secretariu I, și a dat strălucite dovești de capacitate, zel și devotament pentru afacerile publice, și comitetul Asociațiunii numai cu greu l'a absolvat de la oficiul ce 'l purtase cu atâta minte și vrednicie.

Pășit pe catedră la seminarul nostru, a devenit cea dintâi putere didactică, a devenit sôrele în jurul căruia s'au învîrtit tôte celelalte puteri didactice, și și-a câștigat o autoritate nețermurită înțre colegii sei din seminariu, ba chiar și de la tôte celelalte institute din patrie, ear' elevii îl adorau și iubiau pentru profundele sale cunoștințe ce le împărtășia cu o rară bunăvoință.

Modest de la fire, n'a reflectat la înaintarea meritată, a lăsat să 'l trecă mulți din colegi pe dinainte, și în cinste și în salariu mai mare, deși nimenea n'avea mai mare lipsă de salariu de cât el.

N'a cârtit, n'a murmurat, și nu-mai după un pătrar de veac împlinit, la insistința pretinilor sei îngrijiiți de sănătatea-i sdrcuninată, — și la espresa dorință a capului bisericii noastre, s'a depărtat acum doi ani de la catedra atât de iubită, ca să iee în mâinile-i probate conducerea școalelor poporale, să facă o nouă epocă în istoria școalelor noastre, și bogatele și vastele cunoștințe să le pună acum în practică în calitate de referent școlar.

Iubia din tot sufletul școala, iubia poporul și era un părinte al învățătorilor, a căror autoritate doria să o vadă crescând, ca să ocupe poziție demnă, onorifică și de frunte în societatea românească.

Dar' nu i-a fost dat să muncască mult aci. Prima lovitură de mörte i-a dat-o sörtea când înainte de acesta cu 8 luni 'i răpi pe adorata soție, și-l lăsă în cea mai crudă durere.

Lovitura a fost așa zicând mortală, și în zadar a căutat recreațiune în aer liber, în zadar 'l desmerdau iubitorii fii și fice cu dragostea și cu ascultarea lor, în zadar s'a încercat mai ales prietinel și colegul seu profesor Comșa, cu o rară bunăvoință de frate să-l mângăie. Totul a fost în zadar.

De dat să muncască din greu, de dat să fie conștiențios, în zilele grele de érnă, săptemănille trecute, a cercetat

școalele din Tălmăcel și Mohu, ca să asigure mersul regulat al învățământului, și sie-și să-și pregătască grôpa, pe ai sei să-l lase în grija lui Dzeu, și în societate română un gol, care nimenea nu este în stare să-l umplă. Afară de catedra lui iubită, unde 25 ani a muncit neîntrerupt, a luat parte activă la înființarea școalei de fete din Sibiu, al cărei director a fost, a scris mai multe manuale apreciate de toți pedagogii, a redactat „Fôia Ilustrată” în 1891 și în urmă „Fôia pedagogică” împreună cu colegii sei de la seminariu, ear' în 1898, cu ocaziunea aniversării a 25-a de la mörtea lui Șaguna, a ținut memorabilul discurs festiv publicat în broșură separată, despre viața și faptele metropolitului Șaguna, discurs care a stors admirațiunea noastră, ca fond și ca formă, și pentru care fericitul metropolit Miron a ținut în fața publicului celui mare adunat din tôte părțile să-l sărute pe frunte și prin acesta să deie expresiune mulțămitei sale pentru lucrarea desăvârșită, pe care nimenea altul nu o putea face atât de elocuentă ca învățatul Barcianu.

În iubirea lui nețermurită pentru neam, ca membru al comitetului național, a luat parte și la viața politică, care în loc de mulțămire i-a cauzat dureri sufletești, perderi materiale și suferințele închisorii de un an în temnițele din Vaț.

Iată o scurtă și palidă schiță biografică din viața sbuciumată a răposatului Dr. Barcianu, a bărbatului care azi ne părăsește de vecie.

Se pôte găsi om în societatea noastră, care n'ar fi vërsat barem o lacrimă la aușul vestei triste despre trecerea lui la cele eterne?

Se pôte, ca să nu exclamăm cu prorocul David, „Domne, domne, nu cu mânia ta ne certa pe noi?”

Da, cu adevărat — perderea noastră în aceste zile grele este mare — și nesfârșite sunt lacrimile cu care 'l însoțim la mormânt pe acest fiu ales al bisericii noastre, pe acest muncitor onest, pe acest caracter de granit și intransigent apărător al limbei noastre în școala poporală, apărător al limbei în studiul religiunii, al cărui nume vecinic va străluci în viața culturală a poporului nostru.

Grea sörte a cădut pe umerii mei. Nu cred să fiu în stare să mă achit cu cinste de acesta grea datorință ce 'mi incumbă la mormântul lui, — ca fost elev și acum coleg al lui. — Înainte de tôte însă sunt dator în numele defunctului să mulțămesc...

- Mulțămeste:
1. Metropolitului.
  2. Consistoriului.
  3. Corpului didactic de la seminariu pentru onórea ce i-s'a făcut.
  4. Diferitelor reuniuni și corporațiuni. Și acum tu suflet nobil și blând înalță-te la ceriuri și de acolo priveghiază asupra fiilor tei rămași, asupra iubitei tale surori, care are să îndeplinească o nobilă și grea misiune, rógă-te ca Dumnezeu să-i deie ei tărie, și putere, ce să te înlocuiască în parte și iubirea și dragostea ta de tată să o reverse ea asupra lor, dându-le poave și creștere potrivită cu vremile în cari trăim.

Priveghiază de acolo, asupra școalelor cari ție 'ți erau date în grijă, ca să introduci în ele lumină, mai multă lumină — fă să străbată razele sôrelui ca să încălzescă pe fii neamului nostru, — ca astfel înarmați în lupta pentru esistență să iese biruitori.

Și Tu Domne, care vești inimile noastre, Ție ne rugăm, la Tine alergăm, nu întorče față Ta de la noi, nu cu mânia ta ne muștra pe noi — căci Ție 'Ți slugim, și în aceste vremi grele numai al Tău ajutor și sprigin 'l implorăm, și dacă Tu cu braț înalt nu ne vei lua sub al Tău scut — ușor putem cădea, căci s'au imulțit cei-ce caută sufletul nostru. Amin.

Din Săcuime.

Colegiu electoral preoțesc. Conferență preoțescă.

Vâlcele, 30 Ianuarie, v.

Domnule Redactor! Pentru-a se vedea, că și în Săcuime, în protopresbiteratul Treiscaului, preoțimea noastră și cunoște misiunea, interesându-se de afacerile bisericesti și școlare, precum se interesează preoțimea și în alte părți ale arhidiecesei, îmi permit a vă face o scurtă dare de seamă despre obiectele pertractate în ultima noastră întrunire preoțescă, cu răgărea, ca să binevoiti a o da publicității în prețutul nostru ziar „Telegraful Român“.

Pe ziua de 24 Ianuarie st. v. a fost convocată preoțimea tractului prin cerculariu de către dl protopresbiter tractual D. Coltofean la Sepsis-Sângeorgiu. Preoțimea s'a prezentat aproape întrăgă, lipsind, după cum am constatat, numai trei preoți, un lucru îmbucurătoriu, căci în tractul acesta compus din parochiile împărțiate pe teritoriul unui comitat mare, întrunirile sunt foarte anevoioase, cu ocaziunea acăsta însă, cum spuseiu, preoțimea la apelul zelosului nostru șef tractual s'a prezentat aproape întrăgă.

Intruniți în biserică, domnul protopresbiter prin o cuvântare foarte acomodată arată scopul întrunirii. Se face apoi constituirea, și în urma propunerii făcute din partea unei comisuni de 3, sunt aleși cu aciașiune cei 12 deputați preoțesti pentru sinodul protopresbiter.

Acăsta terminată, din cauza frigului mare din biserică, preoțimea este invitată să se întrunească într-o sală spațioasă și acomodată, unde se țină apoi conferența noastră preoțescă.

Sosirea dlui protopresbiter în sala unde preoțimea era deja adunată, fu salutată cu „se trăiască“. După cuvântarea de deschidere se cetește din partea dlui protopresbiter ordinea de zi, care era următoarea:

1. Cum să se asigure existența școlilor noastre confesionale din tract în urma greutăților provocate prin neputința încasării salariilor?

2. Cum să se susțină și întărească simțul religios-moral în popor după introducerea căsătoriei civile, pentru a se observa și pe viitorul rânduiala canonică la încheierea căsătorilor?

2. Cum să se acopere dotațiunea protopresbiterului de 600 corone anual, rămasă a se încasa de la comunele tractuale, care însă nici odată nu s'a încasat, restând astfel tractul cu 1800 cor. pe 3 ani?

La aceste obiecte preoțimea a luat parte cu mare interes, arătându-și vederile și propunând remediile cari ar duce la bun rezultat. Două ore întregi a ținut discuțiunea asupra punctelor de sus, când timpul înaintat fiind, conferența se închide prin dl protopresbiter.

Urmăzând prânzul comun de la care n'au lipsit nici toastele. Primul l'a ridicat dl protopresbiter pentru Escelența Sa, preabunul nostru archiepiscop și metropolit Ioan Mețianu, în care s'a arătat zelul, iubirea, și marea interes ce-l poartă Escelența Sa pentru promovarea binelui și înflorirea arhidiecesei. A fost primit cu mare entuziasm la adresa Escelenței Sale.

După acăsta s'a toastat pentru dl protopresbiter, căruia i-se recunoște meritul pentru conducerea conferenței preoțesti și recunoștință i-se aduce pentru conducerea conștientă și a tractului nostru, având în vedere greutățile enorme cu cari trebuie să lupte. Au mai urmat și altele, cari le trec cu vederea, și voiesc numai a constata, că meritul acestei conferențe în primul loc e al protopopului, care cu tactul și înțelepciunea ce l' caracterizează, la toate obiectele pertractate și-a arătat vederile în mod clar. Pe fața tuturor se putea vedea veselia pentru cele vădute și auzite, căci mulți s'au luminat primind înviațiunile necesare în unele afaceri, în cari nu erau bine orientați.

La propunerea dlui protopresbiter cu mare entuziasm s'a votat și spedit o telegramă omagială la adresa Escelenței Sale preabunului nostru archiepiscop.

Preotul M.

Pentru catedrală.

O deosebită bucurie ni-a cauzat faptul, că la inițiativa parochului Iuliu Holder din Galomfalău și catechet al elevilor ortodoxi de la gimnaziul din Odorheiu-săcuiesc s'a făcut și într'ei colectă pentru biserică catedrală.

Nu mai când ne reamintim greutățile într'ei cari trăiesc băieții noștri de pe la școlile din oraș putem aprecia după merit frumoasă însușire a acestor laudabili fii și a vrednicului lor catechet.

Publicăm numele tuturor contribuitorilor, nu pentru mărirea sumei, ci pentru a scote la ivelă frumoasă lor însușire pentru un lucru românesc și ortodox.

Drept mărturisind, nouă — ca ziaristi — adeseori ne cade mai bine o contribuție de 1 coronă de la elevii, ce cresc în institute străine, de cât sute de la bărbați cu stare.

1. Constantin Șerb stud. clasa VIII	cor. 1.—
2. Stoa Bobeșin, stud. clasa VIII	” 1.—
3. Pompeiu Triff, stud. clasa VIII	” 1.—
4. Grigorie Chealda, stud. clasa VIII	” 1.—
5. Ioan Popa, stud. clasa VIII	” 1.—
6. Romulus Pulca, stud. clasa VIII	” 1.—
7. Ierofteiu Viscrean, stud. clasa VIII	” 1.—
8. Ioan Ioanoviciu, stud. clasa VII	” 1.—
9. Vasile Sibian, stud. cl. VII	” 1.—
10. Laurențiu Maxim, stud. clasa VII	” 1.—
11. Andreiu Moldovan, stud. clasa VI	” 1.—
12. George Cióra, stud. clasa VI	” —40
13. Ioan Schitea, stud. clasa VI	” 1.—
14. Elie Ciuleiu, stud. cl. V	” —60
15. Vasile Mosora, stud. clasa IV	” 1.—
16. Nicolae Manta, stud. clasa IV	” 1.—
17. Ioan Pulca, stud. clasa IV	” —60
18. Constantin Bozdog, stud. clasa III	” 1.—
19. Ioan Brumbea, pedagog. de stat. c. IV	” 1.—
20. Petru Poștoiu, pedagog. de stat. c. IV	” 1.—
21. Nicolae Marcu, pedagog. de stat. c. IV	” 1.—

Suma totală cor. 1960

NOUȚĂȚI

De la „Albina“. În șodința sa de eridirecțiunea institutului de credit și de economii „Albina“ din loc a stabilit bilanțul asupra anului de gestiune 1902. Beneficiul net realizat în anul expirat se cifrează cu cor. 263,124.30, ceea-ce corespunde unei rentabilități de 22% al capitalului social de cor. 1.200,000. Revirementul cassei a fost de cor. 85.771,950.30.

Direcțiunea va propune adunării generale, convocată pe 21 Martie a. c. dotarea fondului de rezervă al societății cu corone 22,771.98; al fondului de pensuni cu cor. 16,000; a da spre scopuri filantropice cor. 17,300 și a răscumpăra couponul de dividendă nr. 30, ca și în anul expirat cu cor. 28, egal cu 14%.

Din suma de cor 17,300 destinată spre scopuri filantropice cor. 4000 sunt I. rată din cele cor. 10,000 votate pentru fondul de clădire al catedralei gr. or. române din Sibiu.

În atențiunea oierilor. În zările nemțești din loc un anume August Windecker din Graz (Hafnerriegel nr. 16) dă de știre, că caută spre cumpărare cam 200 de miei tăieți.

† David Terfaloga. „Drapelul“ sosit azi aduce știrea, că David Terfaloga, protopresbiterul tractului Vârșel (dieceasa Caransebeșului), a răposat subit Luni seara.

† Carolina Baiantu n. Oprean, soția parochului Teodor Baiantu din Românești, a răposat Mercuri (29 Ianuarie v.) după morbo lung și greu, în etate de 36 ani. Înormențarea i-s'a făcut Vineri (31 Ianuarie v.) în cimitirul bisericeii gr.-or. din Românești.

Cursuri de gazetărie la universitatea din Bern. Se știe că guvernul Elveției planuește să înființeze la universitatea din Bern catedrală pentru gazetărie. În acest scop ministrul instrucțiunii publice are deja elaborat un plan, conform căruia cursul va consta din șese semestre, cu 31 cicluri, într'ei cari științele de stat și cele de economie națională sunt în preponderanță. Pe lângă acăstea se vor mai propune și cele patru limbi principale ale Europei.

Două cruci tăiate! Sub titlul acesta ni-se scriu din Șelimbăr următoarele: Micul popor creștin din comuna Șelimbăr înainte cu doi ani ridicase la capătul satului de către Sibiului două cruci pe moșia lui Ioan Roșca și Nicolae Barbosa, unde în fie-care an preotul împreună cu poporul eșiau cu crucea, cu icone și cu praporii, făcând rugăciune cu cea mai mare bucurie. În anul trecut 1901, un făcător de rău le-a batjocorit cu scurea în mai multe locuri, dar creștinii români le-au reparat de nou. Diavolul însă nu a dat pace dușmanilor crucii. În 31 Ianuarie 1903 st. v. năpătea, niște păcătoși mai mari au tăiat crucea cu ferestul, de lângă pământ, ear' în 1/14 Februarie 1903, au tăiat și pe a doua tot cu ferestul, de lângă pământ, ducându-le de acolo. Se vede că încă nu s'a prăpădit păgânismul; se mai află și prin comuna Șelimbăr oameni fără frica de Dzeu, dar se nu credă ore-cine, că pe poporul cel mic și sărac îl va pute depărta de la credința în Dzeu prin astel de fapte vrednice de hula oamenilor cinstiți. Din sărăcia sa va ridica el alte cruci, ear' pe necunoscuții păgâni pângăritorii ai crucii Domnului, Domnul se i judece.

Din Sebeșul-de-sus ni-se scrie, că Duminecă în 2 Februarie v. s'a ținut acolo sinod parochial, condus de protopresbiterul tractului dl Ioan Căndea, cu care ocaziune neînțelegerile din comună au fost curmate, și alegerea comitetului parochial s'a făcut în ordine și liniște, fiind aleși în comitet oameni din ambele partide, până acf îndușmănite, cari acum în bună înțelegere și în armonie vor avé să muncă împreună pentru binele și prosperarea bisericii lor. Epitropii au fost aleși Ioan Radu junior și Ioan George Totan, oameni vrednici și fruntași în comună, cari se bucură de încrederea generală. La restabilirea păcii, afară de dl protopresbiter, care a rostit frumoase vorbiri, au mai contribuit mult și domni Eremie Radușiu, notariul cercual și Ioan Mateiu, parochul locului. Astfel de vesti bune înregistrăm cu bucurie.

Din jertfele beției. Dumitru Rusu, econom cu stare bună materială în Borgo-Prund, în năpătea de 4 Februarie a mers la fântână să scotă apă pentru adăpatul vitelor. Flință însă turmentat de beutură a amețit și a căzut în fântână. La strigătele băiatului seu, care mersese să scotă din grajduri vitetele, a venit în ajutoriu fratele nenorocitului, dar' era prea târziu. Când au scos din fântână pe Dumitru, era mort deja.

Din necazurile emigrării. Vineri a sosit la Sătmăr, muncit de călătorii și de miserie un biet călătoriu, care în speranță că în lumea nouă trailul e mai ușor, plecase înainte cu vro șese săptămâni. Bietul om se chiamă Papp János, e econom din Batizvasvár, care vinzându-și tot ce bruș avea în jurul seu și-a fost făcut seamă de atâția bani cu câți se pōta călători în America. A ajuns până la New-York, dar' acolo nu i-s'a permis să debarcheze. Nu știuse bietul că cei cari voiesc să se așede în America trebuie să dovediască autorităților că dispun de o anumită sumă de bani, care să le asigure trailul până ce vor căpăta ocupație. Papp având abia atâta cât l'a costat călătoria până acolo, a fost trimis înderēt cu șupa. — Casul lui Papp se fie de învătătură multora, cari cred că luând lumea n' cap se pot ferici mai pe ușor de cât acasă la glia strămoșescă.

Hymen. Ioan Muntean, ales paroch în Agărbiciu (tractul Mediaș) și dșora Paraschiva Boariu din Agărbiciu se vor cununa Duminecă (22 Febr. n.) în biserică gr. or. din Agărbiciu.

— Dl Ioan Romoșan, teolog absolut și dșora Rica Opincariu. își anunță cununia, care se va celebra Duminecă în 22 Februarie st. n. c. la 3 ore p. m. în biserică gr. or. din Sebeșul-săseșc.

Pensia honveșilor din 48. Semioficiosa „Budapesti Tudostó“ publică referitor la pensiunile honveșilor din 48 următoarele date: Maximul armatei honveșesti a fost 130,000, din cari după 54 ani mai rămăseră în viață cam 20 mii. La finea lunii Ianuarie a. c. aveau pensie 13,044 (din 20 mii), a nume: 3 generali, 9 coloneli, 12 vice-coloneli, 35 majori, 197 căpitani, 299 locotenenți, 526 sublocotenenți, 1394 caporali și 9829 gregari. Despre suma ce statul li-o plătește ca pensie, dă ore-care ideie faptul, că pensia unui general e 4000 corone, a unui vicecolonel e 816, căpitani 624, locotenent 552, sublocotenent 504, sergent 144, caporal 96, gregar 72 corone, plus adaus pentru cei cari au fost decorați. Vicecolonelului K. Horváth Ignác, de pildă, în loc de 816 corone în 1901 i-s'a asemnat pensie anuală de 2632 corone, fiind-că în 48—49 fusese decorat.

Năpăstă! Duminecă pe la nouă ore seara calfa de zidariu Ioan Weber mergând spre casă a fost atacat de doi oameni lui necunoscuți, tocmai când trecea podul Cibinului. Necunoscuții zicându-i că „pe cel dintâiu care trece podul au să l'ucidă“, au înhățat pe Weber și trântindu-l jos i-au dat mai multe împunsături de cuțit în cap și în spate, apoi lăsându-l acolo s'au dus. Nenorocitul Weber se află acum în spitalul civil, ear' poliția caută după cei doi nemernici.

Petrecere în Sighișora. Femeile române din Sighișora invita la producțiunea teatrală-declamatorică ce se va aranja Duminecă în 9/22 Februarie 1903 în pavilionul „Vinter“ din Sighișora. Începutul la 7 ore seara. Prețul intrării: de persoană 80 fileri, de familie à 3 persoane 2 corone. Venitul curat este destinat pentru fondul reuniunii femeilor, în înființare. De victuale are a se îngriji fie-care, de beutură îngrijește hotelierul.

Petrecere în Șomcuta. Reuniunea de cântări din Șomcuta-mare invită la petrecerea cu dans și cântări, ce o va aranja la 28 Februarie st. n. în sala școlii gr. cat. din Șomcuta. Începutul la 6 ore seara. Prețul de intrare 1 coronă pentru persoană.

Petrecere în Săsciori. Tinerimea română din Săsciori invită la producțiunea musicală-declamatorică ce o va aranja Duminecă, 9/22 Februarie 1903 în edificiul școlar de acolo. Venitul curat e destinat bibliotecii școlare. Prețul de intrare: de persoană 1 coronă, de familie 2 corone. Suprasolvirile se primesc cu mulțămintă și se vor cuita pe cale ziaristică. Începutul la 7 ore seara. P. t. participanți sunt rugați a se provede cu victualii.

Mama salvată! Așa scrie un fi recunoscător domnului Albert Müller din Buda-pesta V Vadászuteza 42/V, inventatorului crucii electro-magnetice nr. 86,967 R. B. Serisorea sună astfel: Stimat dle Müller! Nu mă pot reținé de a nu-ți exprima cordiala mea mulțămintă, căci dacă există pe lume un mijloc cu efect, atunci acela este numai al D-Vostră. Mama a suferit de stomac de 15 ani și a fost cercată de reumatism într'asa măsură, că nu mai nutriam nici o speranță de a o pute reținé în viață. Ea sēmăna cu scheletul unui om, nu putea să-și miște nici un membru al corpului și trebuia tratată ca un copil mic. Mi-am luat însă refugiu la distinsul aparat al dtale, la crucea dublă electro-magnetică nr. 86,967 R. B. și spre deplina noastră bucurie, mama, după-ce a purtat aparatul 4 săptămâni, a putut părăsi patul, și acum, mulțămintă lui Dzeu, se află bine și sănătoasă. Nu pot îndeajuns pune la inima fie-căruia, care suferă de astfel de bóle, să se adreseze dtale și să folosescă binecuvântatul dvostre aparat. Primește, dle Müller, încă odată cordiala noastră mulțămintă. Bunul Dzeu se te țină și să-ți răsplătescă bogat invenția dtale. Cu stimă, George Parth în Baracka.

Cărți și reviste.

A apărut: Alb și Negru, (proză) de Ion Gorun. Prețul 3 cor. exemplarul. Depozitul general la tipografia „Voinței Naționale“ în București. Tot aci se mai află câteva exemplare din volumul Câteva versuri de același autor. Prețul 2 cor. Cărțile se expedză contra prețului trimis cu mandat postal. Comande primește și Librăria arhidieceșană din Sibiu.

Nr. 27.

[24] 2-3

Concurs

Pentru îndeplinirea posturilor vacante de paroch în parochia Ciceu-Corabie, apoi parochia Selișca cu filia Căscău de clasa a III-a prin această se scrie concurs cu termen de 30 zile, computate de la prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi de parochi sunt cele fasonate în cota B. pentru întregirea dotației de la stat.

Concurenții sunt poștiți ași așterne petițiunile în termenul deschis, instruite conform legilor în vigoare, la subsemnatul oficiu protopresbiteral în Dej (Deés) și — după posibilitate — a se prezenta în vre-o Duminică ori sâmbătă în biserică pentru a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Deș, 29 Ianuarie 1903.

Oficiul protopresbiteral al tractului gr. or. Dej.

Teodor Hermann
protopresbiter.

Nr. 43/1903.

[22] 3-3

Concurs

Pentru îndeplinirea postului de paroch în parochia vacantă Boholt, tractul Devei, prin această se scrie concurs cu termen de 30 de zile de la prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în cota B. pentru întregirea dotației preoțești de la stat.

Concurenții au ași subterne cererile lor concursuale instruite conform normelor în vigoare în termenul defipt subsemnatului oficiu protopresbiteral, având a se prezenta înainte de alege în biserică, spre ași arăta desteritatea în cele rituale.

Deva, 29 Ianuarie 1903.

Comitetul parochial în conțelegere cu oficiul protopresbiteral al Devei.

George Romanul
protopresbiter.

Nr. 692/1902

[17] 3-3

Concurs

Pentru întregirea parochiei Brateiu din protopresbiteratul Mediașului, pe baza ordinului consistorial dto 3 Decembrie 1902 Nr. 12,503 B. se scrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch sunt cele fasonate la cota B. pentru întregirea venitelor preoțești de la stat.

Concurenții vor avé sâși așternă petițiunile în termenul deschis instruite conform legilor în vigoare, subsemnatului oficiu protopresbiteral, având a se prezenta înaintea alegătorilor în vre-o Duminică ori sâmbătă pentru a cânta respective a celebra și a cuvânta.

Mediaș, 31 Decembrie 1902.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Mediașului în conțelegere cu comitetul parochial

Romul Mircea
protopresbiter.

La **Librăria Tipografiei Archidieceșane** se află de vânzare:

Poesii Postume, de M. Eminescu
Prețul: . . . . . C. 1.—
Ziariul unui Pierde-Vară, de George
Coșbuc . . . . . „ 2.—
Isus Christos cu cuvintele sântei
scripturi, de Dr. Petru Barbu „ 2-50
trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10
bani mai mult.

Clipe de Repaus

de
Sorcovă.

se află de vânzare la **Librăria Tipografiei archidieceșane** pe lângă prețul de 2 cor. plus porto 20 fil., recomandat 55 fileri. *****

Anunț.

„Cassa de păstrare în Mercurea“ societate pe acții, acorda **împrumuturi hipotecare** de la suma de cor. 5,000 în sus **cu 7%** interese, *fără a reflecta la provisiune, la spese de manipulare și de scris.*

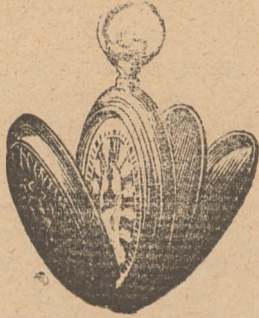
Mercurea, la 1 Ianuarie 1903.

[14] 9-12

Direcțiunea.

Important pentru fie-care om.

Desfacere totală cu prețul cel mai eștin. numai cu fi. 2-95 o garnitură admirabilă din 14 bucați prețioșe, juvaerice etc.

Important
pentru
fiecare om!

- 1 orologiu de busunariu, anker remontoir de nickel (la dorință argintat) cu capace gravate frumos, regulator precis, 3 ani garanție și cutie.
- 1 Lanț elegant panțerat, suflat sau nickelat împreună cu acățător sistem parisian.
- 1 ac de cravată aurit cu imitație de briliante.
- 1 păreche nasturi pentru manchete aurii marca „Garanție“.
- 1 garnitură nasturi (botoni) aurii pentru guler și pepturi, constând din 5 bucați.
- 1 păreche cercei de argint veritabil oficioș gradați.
- 1 inel de aur cu pără elegantă.
- 1 oglindă de busunar în cutie.

Aceștea 14 prețioșe și admirabile obiecte dimpreună cu orologiul remontoir anker se predau numai cu 2 fl. 95 cr. prin rambursare sau prin trimiterea înainte a sumei la firma: **Brüder Hurviz**, casă de esport, **Krakau Stradom 17 (Oestr.)**

Neconvenind a le returna în 8 zile primind banii înapoi fără ca cumpărătorul să fie cu ceva prescurtat. — Cataloge bogat ilustrate cu tot felul de juvaerice, se trimit gratis și franco. [6] 8-11

Drepturile și datoriile învățătorilor (învățătorilor) români.

Pentru învățătorii și învățătoarele române de la școlile populare elementare superioare și civile; pentru elevii și elevele de la preparandii și de la cursurile pentru asile de copii; pentru senate școlare (scaune școlare, eforii) confesionale; pentru preoți, di. recțiuni școlare, autorități bisericesti, susținatori de școle; pentru inspectorate confesionale diecesane și pentru artiștii comunale. Pe temeiul legilor, regulamentelor, ordinațiilor, instrucțiilor, hotărârilor și decisiunilor principiare, scrisă și compusă de **Dr. Mhai Szabó**, inspector regesc al comitatului Torontal, tradusă de **Eugen Zaslo**, profesor. Se pôte procura de la autor în Becicherecul mare (N.-Beeskerek). Prețul 5 cor. 20 fil.

Se pôte procura de la **Librăria archidieceșană din Sibiu**.

Corone pentru miri

din aur double, împodobite cu imitații de petri scumpe colorate, cu câte trei cruci, forțe frumose și practice deore-ce se pot strimta și lărgi după cum cere trebuința, bucata costă numai **16 cor.** plus porto postal și pachetare cor. 1.20.

Cruci de lemn 28-5/16 cm, pic-

tură de mână în uleu reprezentând pe o parte „Restignirea Domnului” și doi îngeri ear’ pe partea opusă „Botezul Domnului”; pe margini aurite cu aur veritabil; cele cu pictură simplă costă **cor. 9—**, ear’ cele fine bucata **cor. 12—**, trimise cu postă recomandat costă cu 75 fileri mai mult.

Librăria archidieceșană, Sibiu.

Potire	din argint de china, intern suflate cu aur, gravate	Corone	30.—
	negravate		18.—
Cădelnițe	de fer nickelate		12.—
	de alamă galbenă		10.—
Lingurițe	pentru cuminecătura, suflate cu aur		4.40
Disc	pentru agneți, suflat cu aur		7.20
Stéuă	pentru agneți, suflată cu aur		5.60
Copie (cutit)	pentru agneți, suflată cu aur		4.40

Se află de vânzare la

Librăria și Tipografia archidieceșană.

Idei pregătitoare în Pedagogie

de
Dr. Petru Șpan.

Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Se pôte procura de la **Librăria archidieceșană din Sibiu**.

Stabiliment nou!!

“Entreprise des pompes funèbres”

(Institut de înmormântare)

— Proprietariu: **Fritz W. Elges** —**Sibiu, str. Cisnădiei 18**

funcționază din 26 Decembre stil nou anul curent.

Inmormântări pompôse și simple.

Prețuri moderate.

[5]

7-17

Op premiat de Academia Română.

Semințe

din

Agrul lui Christos.

Cuvântări bisericesti

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescă.

Tom. I.: **cuvântări la tôte Duminicile de preste an.**” II.: ” ” ” **prasnicele și sârbătorile,****precum și la casuale bisericesti.**” III.: **cuvântări la înmormântări parastase etc.,**

Prețul fiecărui tom 3 corone și porto postal.

Se află de vânzare la **autorul și la**

**Tipografia și librăria Archidieceșană
Sibiu**

Tot aici se află **“Cuvântări funebrele și memoriale”,** 1889, de același autor, cu prețul redus de la 3 corone la 2 corone.

La **Librăria Tipografiei archidieceșane din Sibiu** se află de vânzare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea Înaltpreasânției Sale Domnului **Ioan Metianu**, archiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de tôte zilele. — Polunoșnița Sâmbetei. — Rânduêla Utreniei — Ciasul dintâiu, al doilea și al șeselea. — Rânduêla Obedniței. — Ciasul al nouêlea. — Rânduêla Vecerniei. — Pavecernița cea mică și cea mare. — Slușba sântei cuminecături. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele învierii, Bogorodicele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Troparele preste săptămână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduêla Sinacsariului. — Bogorodicele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinacsariul pe tôte lunile. — Pășchăla, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începând cu anul 1901 până inclusive 1952. — Explicare despre rubricile Pășchăliei și folosirea acelor. — Insemnarea cum se cetesc Evangeliile Voseresnelor dela Duminica întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a cincia Duminică din Postul mare, preste tôte ani.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat 2 cor., legat în pânză 2 cor. 40 fil., legat în piele roșie cu copcii 4 cor.